

(advertorial)

DE TERUGKEER VAN OLAV VORSEL een nieuwe harmonie der verhoudingen

Veel kunstenaars hebben in deze eeuw ervan gehouden een rechtvaardiging voor hun werk te vinden in wetenschap en filosofie. En de wetenschappers bogen zich meer en meer over het fenomeen kunst. De filosoof en voorvechter van de abstracte kunst Michel Seuphor vroeg zich dan ook al in de jaren zestig af of deze osmose heilzaam is. Het leek hem dat ieder waarlijk origineel kunstwerk beschouwd dient te worden als autonome schepping, onafhankelijk van welke invloed dan ook. Intussen blijft het een feit dat de gebroeders Duchamp bezig waren met hogere wiskunde, dat Mondriaan Schoenmaekers las en Kandinsky zich verdiepte in theosofische literatuur.

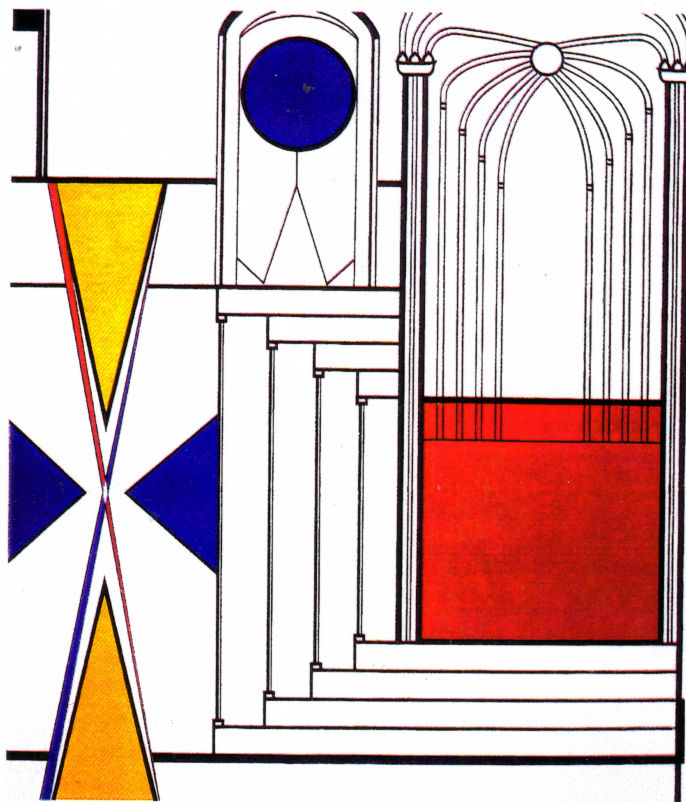
Het is bijna vijftien jaar geleden dat in Parijs een opmerkelijk debuut plaatsvond van een Nederlandse schilder, uit Amsterdam, die weloverwogen onder de gekozen naam Olav Vorsel sterk expressieve en kleurrijke schilderijen toonde. Een laat debuut al kon men zich ervan vergewissen dat hij al veel eerder schilderde dan in die periode van eerste presentaties. Die Parijse tentoonstelling werd een succes met als gevolg dat Vorsel meerdere exposities kreeg, in Nederland en daar buiten.

Het felle geladen werk van Olav Vorsel kreeg op die verscheidene tentoonstellingen langzaam een karakteristiek 'beeld' dat onmiskenbaar door zijn hand geschapen was. Men zou het kunnen omschrijven als de neerslag van een worsteling die in grote spanningen bogen zich op zijn doeken vertoonde, het werk van een gegrepene die op weg ging naar een verheldering der dingen, maar die eerst als het ware de demon van het onderbewuste van alle kanten trachtte vast te leggen.

Na die periode werd het stil om deze schilder. Eigenlijk tot nu toe. Wat er in die ruime tussenperiode is gebeurd kan nooit geheel en al uit de doeken worden gedaan. Heel de mens Olav Vorsel of de hele Olav Vorsel? Ik denk, gezien zijn opnieuw in de openbaarheid treden, dat de hele Vorsel heel de Vorsel is geworden. Daarom is een verwijzing naar wat Michel Seuphor over de osmose zegt hier op z'n plaats. Ook Olav Vorsel heeft kennelijk een nieuwe rechtvaardiging gevonden voor zijn kunstenaarschap; door vanuit de aanvankelijke chaos zich denkende te schilderen naar een bijna absolute en uitgezuiverde schilderkunst. Een verrassing niet alleen maar ook voor wie

zijn vroegere perioden heeft meegemaakt aanvankelijk een schok.

Het is door een samenvallen van geestelijke en lichamelijke vraagstukken, die in verschillende lagen zich aandienden, aanwijsbaar dat zijn zoektocht langs de weg van het felle expressionisme van de vroege jaren tachtig op dood spoor zou geraken. En dan gebeurt het dat vanuit het bestaande werk van de kunstenaar zelf zich langzaam een nieuwe weg af

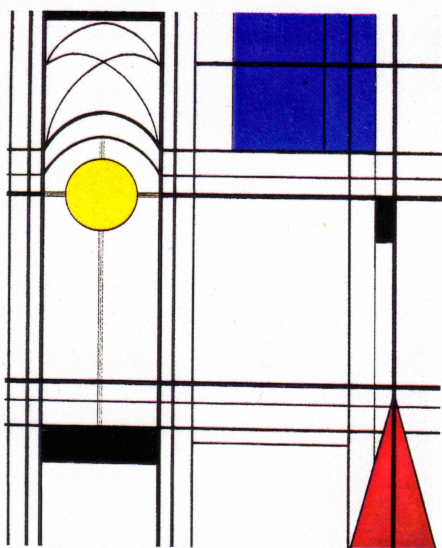

Olav Vorsel: z.t. 1997, olieverf op doek, 110 x 130 cm (foto: Hans Vermeulen)

tekt, een ontsnapping uit de onontwarbare doolhoven van geest en lichaam, die in een periode van zo'n tien jaar als een catharsis in de letterlijke zin van het begrip -reiniging- een nieuw aanzien aanneemt. Vanuit de letterlijke achtergronden van zijn vroegere schilderijen met figuren ontwikkelt hij een stilte waarin de oneindigheid van de cirkel, de paradox van het vierkant en het ontvangende van de driehoek een eigen beeldverhaal aanbieden dat eruit ziet zoals hij wil dat het er uit ziet. Het rood, blauw en geel mogen in de richting van Mondriaan wijzen, althans bij eerste aanblik, bij nadere beschouwing zijn zij, in de opvatting van Olav Vorsel en zoals hij er toch een toon aan geeft, andere 'bouwstenen' binnen het verhaal waarvan hij de gram-matica als een bijna 'onbeweeglijke beschouwer' consequent formuleert.

Je moet bij deze uitgezuiverde schilderijen bij de les blijven. Geen kunst voor luie kijkers. Of zoals Van Doesburg het eens schreef (en dit geldt voor het werk van Olav Vorsel): 'Het ware van kunst zal nooit passief zijn, want de beschouwer wordt gedwongen de onophoudelijke of eindigende variaties van maten, posities, lijnen en plannen te volgen. Het is van belang dat hij zichzelf duidelijk maakt, waarom uit dat spel van herhaalde of niet herhaalde veranderingen een nieuwe harmonie der verhoudingen, die eenheid zijn zal, geboren kan worden.'

Olav Vorsel: nieuwe schilderijen.
Open dag: zondag 14 december,
tussen 13-18 uur. Prinsengracht 768
(bij de Utrechtse Straat).
Tel 020-62 22 498

Olav Vorsel: z.t. 1996, olieverf op doek, 90 x 110 cm
(foto: Hans Vermeulen)